

Nederlandse Mededingingsautoriteit

BESLUIT

Nummer 6843/109.BT797

Betreft zaak: Amlin

Besluit van de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit op de bezwaren van Amlin (Overseas Holdings) Limited en Amlin plc gericht tegen zijn besluit van 3 mei 2010 met kenmerk 6843/68.

1 Verloop van de procedure

1. Bij besluit van 3 mei 2010 (hierna: het bestreden besluit) heeft de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (hierna: de Raad) aan Amlin (Overseas Holdings) Limited en Amlin plc (hierna tezamen: Amlin), alsmede aan de Staat der Nederlanden (hierna: de Staat) een boete opgelegd wegens overtreding van artikel 34 Mededingingswet (hierna: Mw). In het bestreden besluit heeft de Raad vastgesteld dat Amlin op 22 juli 2009 van de Staat de aandelen in Fortis Corporate Insurance N.V. (hierna: FCI) verkregen heeft en dat hiermee een concentratie tot stand is gebracht voordat het voornemen daartoe aan de Raad is gemeld en vervolgens vier weken zijn verstreken. De Raad heeft bij het bestreden besluit aan Amlin een boete opgelegd van EUR 1.366.000 en aan de Staat een boete van EUR 782.000.
2. Op 10 juni 2010 heeft Amlin bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit.
3. In overeenstemming met artikel 5 van het Besluit tot Instelling Adviescommissie bezwaarschriften Mededingingswet,¹ heeft de Raad de bezwaren tegen het bestreden besluit voor advies voorgelegd aan de Adviescommissie bezwaarschriften Mededingingswet (hierna: de Adviescommissie).

---

¹ Stcrt. 1998, nr. 146, zoals gewijzigd bij Besluit van 30 juni 2000, Stcrt. nr. 124 en bij Besluit van 27 juni 2005, Stcrt. 2005, nr. 122.

4. Op 1 september 2010 is Amlin alsook de Raad door de Adviescommissie gehoord. Van dit horen is een verslag opgemaakt, dat op 19 oktober 2010 aan Amlin en de Raad is toegezonden.
5. Op 20 oktober 2010 heeft de Adviescommissie haar advies (hierna: het Advies) uitgebracht. Het Advies is aan dit besluit gehecht en maakt hiervan integraal onderdeel uit.
6. Ten aanzien van de door Amlin aangevoerde gronden van bezwaar adviseert de Adviescommissie de Raad: a) de hoogte van de boete die aan Amlin is opgelegd te verlagen en b) de overige bezwaren te verwerpen.
7. De Raad heeft zich ervan vergewist dat het Advies zorgvuldig tot stand is gekomen. De Raad wijkt af van het Advies voor zover de Adviescommissie adviseert om de boete van Amlin te verlagen. Voor het overige besluit de Raad conform het Advies. Ter motivering van dit besluit:
  - i. verwijst de Raad ex artikel 3:49 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) naar het Advies;
  - ii. verwijst de Raad naar hoofdstuk 2 van dit besluit dat voorziet in een nadere motivering ten aanzien van:
    - a) de geldende drempelbedragen voor melding van een concentratie tussen verzekeraars;
    - b) het legaliteitsbeginsel ('lex certa' beginsel);
    - c) de hoogte van de boete die aan Amlin is opgelegd.

2 Nadere motivering

a) De geldende drempelbedragen voor melding van een concentratie tussen verzekeraars

– Bezwaar Amlin

8. Amlin betoogt primair in haar bezwaarschrift dat artikel 29, eerste lid, Mw en artikel 31, tweede lid, Mw, zo dienen te worden geïnterpreteerd dat het concentratietoezicht alleen dan van toepassing is op concentraties tussen verzekeraars wanneer 1) de gezamenlijke waarde van de bruto geboekte premies in het voorafgaande boekjaar van de betrokken verzekeringsmaatschappijen meer bedroeg dan EUR 113.450.000, 2) waarvan door ten minste twee van de betrokken ondernemingen ieder ten minste EUR 30.000.000 in Nederland is behaald, 3) waarvan voor ten minste EUR 4.540.000 is ontvangen van Nederlandse ingezetenen. Volgens Amlin biedt geen van de door de Raad aangedragen argumenten in het besluit steun voor de opvatting van de Raad dat er twee in plaats van drie drempels bestaan voor melding van een concentratie tussen verzekeraars bij de Raad.

– *Advies van de Adviescommissie*

9. De Adviescommissie is, kort samengevat, van oordeel dat in het geval van concentraties tussen verzekeraars in de zin van de Wet op het financieel toezicht artikel 29 lid 1 Mw, bezien tezamen met artikel 31 lid 2 Mw een tweeledige drempel van de waarde van de bruto geboekte premies bevatten voor de vraag of het Nederlandse concentratietoezicht van toepassing is, te weten: 'EUR 113.450.000 aan bruto geboekte premies wereldwijd, waarvan voor ten minste EUR 4.540.000 ontvangen van Nederlandse ingezetenen'.

– *Oordeel Raad*

10. De Raad volgt het Advies van de Adviescommissie. Naar het oordeel van de Raad bestaan, gelet op de tekst van de artikelen 29, eerste lid, Mw en 31, tweede lid, Mw, twee drempels voor een concentratie tussen verzekeraars bij de NMa: de betrokken verzekeraars dienen gezamenlijk (wereldwijd) EUR 113.450.000 aan bruto geboekte premies te hebben ontvangen, waarvan ten minste twee van de betrokken verzekeraars ieder EUR 4.540.000 dienen te hebben ontvangen van Nederlandse ingezetenen.
11. Naar het oordeel van de Raad volgt - zoals de Adviescommissie heeft opgemerkt - reeds uit de in deze artikelen opgenomen formulering van de wetgever dat - voor gevallen van concentraties tussen verzekeraars - 'omzet' niet letterlijk 'vervangen' dient te worden door 'de waarde van de bruto geboekte premies', aangezien in artikel 31 lid 2 Mw voor de bruto geboekte premies een ander werkwoord gebruikt is ('*ontvangen*') dan voor de in artikel 29 lid 1 Mw vermelde omzet ('*behalen*'). De Raad is van oordeel dat uit de identieke zinsstructuur van deze bepalingen volgt dat de wetgever de tweede zinsnede van artikel 29 lid 1 Mw ('*waarvan door ten minste twee van de betrokken ondernemingen ieder ten minste EUR 30 000 000 in Nederland is behaald*') volledig heeft willen vervangen door de tweede zinsnede van artikel 31 lid 2 Mw ('*waarvan voor ten minste EUR 4 540 000 ontvangen van Nederlandse ingezetenen*').
12. De Raad volgt het betoog van Amlin dat voor verzekeraars een driedelig criterium gewent zou zijn, omdat de premie van een verzekering (vaak) vanuit een ander land wordt betaald dan waar de verzekerde is gevestigd, niet. Op vele markten kan de plaats waar goederen worden geleverd of diensten worden verricht verschillen van de plaats waar de afnemer is gevestigd of de plaats van waaruit de betaling wordt verricht. De Raad vermag dan ook niet in te zien dat de verzekeringssector dermate bijzondere kenmerken bevat als gevolg waarvan driedelige drempel voor een concentratie in deze sector gerechtvaardigd of wenselijk zou zijn. Alle overige argumenten van Amlin hiertoe leiden volgens de Raad niet tot een ander oordeel.

– *Conclusie*

13. De Raad is, gelet op het voorgaande, van oordeel dat het onderhavige bezwaar van Amlin ongegrond is.

b) Het legaliteitsbeginsel ('lex certa' beginsel)

– *Bezwaar Amlin*

14. Amlin brengt naar voren dat de interpretatie van de NMa met betrekking tot artikel 29 *juncto* artikel 31 Mw, inhoudende dat sprake is van twee in plaats van drie drempels voor concentraties tussen verzekeringsmaatschappijen waardoor de concentratie van Amlin en FCI had moeten worden gemeld, onvoorzienbaar was en om die reden niet kan dienen als grondslag voor het opleggen van een boete onder artikel 74 Mw. Volgens Amlin is sprake van onduidelijke wettelijke bepalingen en is het bovendien 'bijzonder ingewikkeld' om deze artikelen in de praktijk toe te passen. Volgens Amlin mocht zij erop vertrouwen dat haar interpretatie van beide artikelen realistisch en redelijk was. Amlin stelt dat, gelet op het voorgaande, haar (vermeende) overtreding van artikel 34 Mw niet kan worden verweten. 'Het verwijtbaar stellen van Amlin voor het schenden van artikel 34 Mw' is volgens Amlin een schending van de beginselen die zijn neergelegd in de artikelen 5:41 en 5:46, tweede lid, Awb. Het vaststellen van een overtreding van Amlin en het opleggen van een boete aan Amlin zou bovendien in strijd zijn met het 'lex certa' beginsel, oftewel het legaliteitsbeginsel, en het beginsel van *nullum crimen sine praevia lege criminali* (geen strafbaar feit zonder voorafgaande wettelijke strafbepaling) en het beginsel van *nulla poena sine praevia lege poenali* (geen straf zonder voorafgaande wettelijke strafbepaling), die zijn vastgelegd in artikel 7 EVRM, artikel 15 IVBPR en artikel 5:4 Awb.

– *Advies van de Adviescommissie*

15. De Adviescommissie wijst er op dat Amlin het uit de hiervoor beschreven geldende drempels voor een concentratie tussen verzekeraars resulterende verbod een concentratie tot stand te brengen voordat het voornemen daartoe aan de Raad is gemeld en vervolgens vier weken zijn verstreken, vroegtijdig onder ogen heeft gezien, althans had kunnen zien. Hierbij is volgens de Adviescommissie van belang dat Amlin tijdens de hoorzitting heeft verklaard dat zij zich voor de overdracht van de aandelen van FCI heeft laten adviseren door haar juridisch adviseur over de relevante drempels. De Adviescommissie stelt verder vast dat Amlin de mogelijkheid heeft gehad om voor de concentratie een prenotificatie-gesprek 'op vertrouwelijke voet' met de NMa te voeren, ingeval zij twijfels had over de reikwijdte van de betreffende wettelijke regels. Dat Amlin van deze mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt, komt naar het oordeel van de Adviescommissie voor haar rekening en risico.

– *Oordeel van de Raad*

16. De Raad volgt het Advies van de Adviescommissie. In aanvulling hierop wijst de Raad nog op het volgende.
17. Uit het legaliteitsbeginsel, zoals gecodificeerd in artikel 5:4 Awb, artikel 7 EVRM en artikel 15 IVBPR, vloeit voort dat van een (strafbare) overtreding geen sprake kan zijn zonder voorafgaande wettelijke bepaling. Een onderdeel van het legaliteitsbeginsel is dat de wettelijke bepaling voldoende duidelijk – en dus voorzienbaar – is (lex certa) opdat de adressaat zijn gedrag op de norm kan afstemmen.
18. Naar het oordeel van de Raad is de norm zoals neergelegd in artikel 29, eerste lid, Mw gezien tezamen met artikel 31, tweede lid, Mw, gelet op hetgeen hiervoor is uiteengezet, voldoende duidelijk. Voor partijen was het bovendien voldoende duidelijk en voorzienbaar op welke wijze de NMa deze norm in de praktijk toepast. Hiervoor is van belang dat de directeur-generaal van de NMa deze drempels als zodanig reeds heeft toegepast in een besluit in 2004.²
19. De Raad vermag bovendien niet in te zien dat het voor Amlin in de praktijk ‘bijzonder ingewikkeld’ was om deze artikelen toe te passen. Hierbij is van belang dat Amlin een professionele marktpartij van aanzienlijke omvang is.³ Het zijn juist dergelijke partijen die het onderwerp zijn van het economische ordeningsrecht waartoe het concentratietoezicht behoort. De Raad is van oordeel dat een dergelijke professionele partij een grote eigen verantwoordelijkheid heeft bij het naleven van de mogelijk op haar van toepassing zijnde regelgeving, waaronder het verbod van artikel 34 Mw. Voor zover op basis van de (letterlijke) bewoordingen van artikel 29, eerste lid, Mw, gezien tezamen met artikel 31, tweede lid, Mw niet duidelijk zou zijn welke drempels voor een concentratie tussen verzekeraars bij de NMa van toepassing zijn, of ingeval de toepassing van de geldende norm ter zake voor Amlin ‘bijzonder ingewikkeld’ zou zijn, quod non, mocht Amlin er niet van uit gaan dat de door haarzelf gegeven uitleg van de betreffende (bewoordingen in de) bepalingen juist is. De Raad oordeelt dat op Amlin, als professionele partij, de verantwoordelijkheid rust om zich te laten informeren omtrent de vraag of zij onderworpen is aan het verbod van artikel 34 Mw.
20. Hiernaast wijst de Raad er op dat Amlin zelf bij de melding van de onderhavige concentratie bij de NMa niet heeft aangegeven dat haar omzet (bruto geboekte premies) in 2008 in Nederland lager was dan EUR 30.000.000. Hieruit volgt dat de geldende drempels voor melding van een concentratie tussen verzekeraars bij de NMa, als vastgelegd in artikel 29,

---

² Besluit d-g NMa in zaak 4246 / Sirius-TBi van 5 november 2004.

³ Dit volgt reeds uit het feit dat de totale wereldwijde omzet van de Amlin groep in 2009 meer bedroeg dan GBP 1,5 miljard (zie het jaarverslag van de Amlin groep, als gepubliceerd op haar website: www.amlin.com).

eerste lid, Mw en artikel 31, tweede lid, Mw, in eerste instantie ook voor Amlin zelf als uitgangspunt golden en daarmee als duidelijk, en voorzienbaar, kunnen worden aangemerkt.

21. Gelet op al het voorgaande, kan Amlin worden verweten dat zij de verbodsnorm van artikel 34 Mw heeft overtreden en valt niet in te zien dat oplegging van een sanctie, alsmede het onverkort handhaven van de aan Amlin opgelegde sanctie wegens overtreding van deze norm in strijd is met het bepaalde in de artikelen 5:41 of 5:46, tweede lid, Awb. Het vaststellen van de onderhavige overtreding en het opleggen van een boete aan Amlin is naar het oordeel van de Raad bovendien, gelet op het voorgaande, niet in strijd met het legaliteitsbeginsel, het beginsel van *nullum crimen sine praevia lege criminali* en het beginsel van *nulla poena sine praevia lege poenali*. De Raad wijst deze grond van bezwaar van Amlin dan ook af.

c) De hoogte van de boete die aan Amlin is opgelegd

– Bezwaar van Amlin

22. Amlin stelt dat het - op basis van de Boetecode 2007 - gebruik van de Nederlandse jaaromzet in het boekjaar voorafgaand aan de boetebeschikking als boetegrondslag tot een willekeurig boetebesluit leidt, en om deze reden in strijd is met artikel 3:4, tweede lid, Awb. Volgens Amlin heeft dit omzetcriterium namelijk geen verband met de gevolgen van de overtreding. Amlin verwijst hierbij naar artikel 5:46, tweede lid, Awb volgens welke bepaling alle omstandigheden van het geval relevant zouden zijn bij het opleggen van een bestuurlijke boete. Volgens Amlin volgt uit deze bepalingen dat de boete dient te worden aangepast aan de relevante omstandigheden op het moment van de overtreding. Dit impliceert volgens Amlin dat de door haar in 2008 in Nederland behaalde omzet als boetegrondslag had moeten worden aangemerkt, in plaats van de door haar in 2009 in Nederland behaalde omzet, en dat aldus de omzet van FCI niet in aanmerking genomen dient te worden voor de berekening van de hoogte van de boete van Amlin. Tot slot stelt Amlin zich op het standpunt dat 'het beboeten van Amlin disproportioneel is'.

– Advies van de Adviescommissie

23. De Adviescommissie is van oordeel dat de Raad bij het bepalen van de boetegrondslag kan aanknopen bij het boekjaar voorafgaand aan het besluit.
24. De Adviescommissie adviseert de Raad om de boete van Amlin te verlagen door de omzet van FCI bij het bepalen van de boetegrondslag buiten beschouwing te laten. Reden hiervoor is dat FCI naar het oordeel van de Adviescommissie in 2009 rechtens geen onderdeel van Amlin is gaan uitmaken, omdat 'de rechtshandelingen tussen Amlin en de Staat nietig waren op grond van artikel 3:40, tweede lid, BW'.

– *Oordeel van de Raad*

25. De Raad volgt het Advies van de Adviescommissie voor zover de Adviescommissie adviseert dat de Raad bij het bepalen van de boetegrondslag van Amlin kan aanknopen bij de omzet van Amlin in het boekjaar voorafgaand aan het bestreden besluit. De Raad wijkt af van het Advies van de Adviescommissie om de boete van Amlin te verlagen door de omzet van FCI bij het bepalen van de boetegrondslag van Amlin buiten beschouwing te laten. Ter toelichting wijst de Raad op het volgende.
26. De Raad wijst er allereerst op dat hij - binnen het wettelijk kader - een discretionaire bevoegdheid heeft met betrekking tot het bepalen van de hoogte van de boete, waarbij hij rekening dient te houden met algemene beginselen, zoals het in artikel 3:4, tweede lid, Awb neergelegde evenredigheidsbeginsel. Op basis van het bepaalde in artikel 5:46, tweede lid, Awb is de Raad voorts gehouden de hoogte van de boete af te stemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten en dient de Raad zo nodig rekening te houden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd.
27. De Raad heeft zijn keuzes met betrekking tot (onder meer) het vaststellen van de boete(grondslag) neergelegd in de NMa Boetecode 2007 (hierna: de Boetecode).⁴ Anders dan Amlin is de Raad van oordeel dat het - op basis van randnummer 36 van de Boetecode - hanteren van de jaarmzet in Nederland in het boekjaar voorafgaand aan de boetebeschikking als boetegrondslag voor een overtreder van artikel 34 Mw niet tot een willekeurig boetebesluit of tot een onevenredige beboeting leidt, en aldus niet in strijd is met het bepaalde in artikel 3:4, tweede lid, Awb. Allereerst wijst de Raad er op dat een boete voor een overtreder waarbij deze boetegrondslag is gehanteerd in redelijke verhouding staat tot boetes die aan andere ondernemingen worden opgelegd die bij dezelfde overtreding betrokken zijn. Hiernaast is van belang dat een boete op basis van de omzet in het voorgaande boekjaar of kalenderjaar ertoe leidt dat de boete in gepaste verhouding staat tot de totale omvang van de overtreder op het moment van het opleggen van de boete. Voorts wordt hiermee bereikt dat de boete voor de overtreder in voldoende mate afschrikwekkend is, hetgeen uit oogpunt van speciale preventie geboden is.⁵

---

⁴ Stcrt. 28 juni 2007, nr. 123; Stcrt. 10 oktober 2007, nr. 196.

(http://www.nmanet.nl/Images/NMa%20Boetecode%202007%20-%20integrale%20versie%20na%20AMFW%20-%20definitief_tcm16-107175.pdf).

⁵ Zie ook uitspraak Rechtbank Rotterdam in zaak AWB 09/4442, *Refresco Holding B.V. vs. Raad van Bestuur NMa*, van 27 januari 2011, waarin de Rechtbank heeft bepaald dat de Raad met het in de Boetecode neergelegde beleid (voor overtredingen anders dan die van artikel 6 en 24 Mw) in zijn algemeenheid de grenzen van een redelijke beleidsbepaling niet heeft overschreden (alinea 2.5.2.9).

28. De Raad volgt Amlin eveneens niet in haar stelling dat de Raad - in strijd met artikel 5:46, tweede lid, Awb - bij het bepalen van de boete geen rekening heeft gehouden met de aard van de overtreding, alsmede de gevolgen van de overtreding en de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd. De Raad wijst er hierbij allereerst op dat hij bij het bepalen van de hoogte van de ernstfactor in aanmerking heeft genomen dat de ernst van de overtreding in de onderhavige zaak in de vastgestelde boetegrondslag voldoende tot uitdrukking komt en dat de onderhavige transactie niet op mededingingsbezwaren stuitte.⁶ In de onderhavige zaak zijn bovendien de door Amlin in Nederland bruto geboekte premies in het jaar 2009, zijnde het jaar waarin Amlin de onderhavige overtreding heeft begaan, alsmede het jaar waarin Amlin – zonder voorafgaande melding van de onderhavige concentratie bij de NMa en goedkeuring hiervan door de NMa – de door FCI (thans Amlin Corporate Insurance) vanaf 22 juli 2009 bruto geboekte premies heeft geconsolideerd⁷, als boetegrondslag voor de boete van Amlin gehanteerd. De Raad heeft hiermee bij het bepalen van de hoogte van de boete van Amlin in voldoende mate rekening gehouden met zowel de ernst en gevolgen van de overtreding, als de omstandigheden waaronder de overtreding door Amlin is gepleegd. Gelet op al het voorgaande valt naar het oordeel van de Raad eveneens niet in te zien dat de Raad op enige wijze het proportionaliteitsbeginsel niet (in voldoende mate) in acht heeft genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete van Amlin.
29. De Raad volgt niet het oordeel van de Adviescommissie dat de boete van Amlin dient te worden verlaagd omdat FCI in 2009 rechtens geen onderdeel van Amlin is gaan uitmaken. Hierbij is van belang dat Amlin op 30 december 2009 de onderhavige concentratie alsnog bij de NMa heeft gemeld. Op 20 januari 2010 heeft de Raad besloten dat voor deze concentratie geen vergunning is vereist.⁸ Voorts wijst de Raad er op dat de inkomsten uit de verzekeringsactiviteiten van FCI (in ieder geval) vanaf 22 juli 2009 ten goede aan Amlin zijn gekomen⁹ en dat Amlin in 2009 de naam van FCI heeft gewijzigd in Amlin Corporate Insurance. Gelet op het voorgaande, bestaat geen aanleiding om de bruto geboekte premies die FCI vanaf 22 juli 2009 van Nederlandse ingezetenen heeft ontvangen bij het bepalen van de boetegrondslag van Amlin buiten beschouwing te laten.

---

⁶ Zie randnrs. 60 en 61 van het bestreden besluit.

⁷ Zie hierna onder randnr. 29 van dit besluit.

⁸ Besluit van de Raad nr. 6869 (Amlin - Fortis Corporate Insurance) van 20 januari 2010.

⁹ Uit het jaarverslag van Amlin plc van 2009, p. 42, volgt dat FCI, thans Amlin Corporate Insurance, in 2009 voor een bedrag van ongeveer EUR 236 miljoen heeft bijgedragen aan de totale (premie)inkomsten van Amlin in 2009 (www.amlin.com).

30. Ongeacht het voorgaande is naar het oordeel van de Raad van belang dat de totale wereldwijde (bruto geboekte) premie-opbrengsten van Amlin in 2009 meer bedroegen dan GBP 1,5 miljard.¹⁰ De Raad acht het dan ook mede uit oogpunt van speciale preventieve werking niet opportuun om de aan Amlin opgelegde boete te verlagen.
31. Uit het voorgaande volgt dat de Raad het bezwaar van Amlin afwijst.

3 Proceskosten

32. Amlin heeft bij brief d.d. 14 juni 2010 verzocht om vergoeding van de kosten van bezwaar. De Raad ziet op grond van het voorgaande, en mede gelet op het bepaalde in artikel 7:15, lid 2, Awb, geen aanleiding om aan Amlin een vergoeding van de kosten van bezwaar toe te kennen.

---

¹⁰ Jaarverslag van Amlin plc van 2009, p. 4 (www.amlin.com).

4 Besluit

De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit:

- I. verklaart het bezwaar van Amlin (Overseas Holdings) Limited en Amlin plc, beide statutair gevestigd te Londen, Verenigd Koninkrijk, ongegrond;
- II. handhaaft het besluit van 3 mei 2010 met kenmerk 6843/68;
- III. wijst het verzoek van Amlin (Overseas Holdings) Limited en Amlin plc tot vergoeding van de kosten in bezwaar af.

Datum: 27 mei 2011

De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit,
namens deze,
overeenkomstig het door de Raad van Bestuur genomen besluit,

W.g.
Henk Don
Plv. voorzitter Raad van Bestuur

Tegen dit besluit kan degene wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit een gemotiveerd beroepschrift indienen bij de Rechtbank Rotterdam, Sector Bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam.